

nantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873".

(§§ 3, 10, 26 I, 27, 28, 11 og 1.)

Under Forhandling fattes det Hele paa Dagsordenen opførte Afsnit, altsaa § 3 (se Tillæg A. Sp. 5—6), § 10 (se Tillæg A. Sp. 27—32), § 26 I (se Tillæg A. Sp. 145—146), § 27 (se Tillæg A. Sp. 149—150), § 28 (se Tillæg A. Sp. 151—152), § 11 (se Tillæg A. Sp. 33—34) og § 1 (se Tillæg A. Sp. 1—2) med de dertil hørende Vædringsforslag (se Tillæg B, Forslagene under Nr. 3—6, Sp. 417—418, og Nr. 14—17, Sp. 421—422, jfr. sammefteds under Nr. 1, 10—14, 28 og 29, Sp. 373—76, 389—400, 415—416.

Formanden: Med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 14 og 15 til § 10 skal jeg bemærke, at det under Nr. 15 vil komme til Afstemning før det under Nr. 14.

Ordføreren (Duxen): Fra den høitærede Finantsminister har Udvalget som sædvanlig modtaget en Skrivelse om Omsætningen af Reservecens og Kasseeholdningens Midler. Denne Skrivelse er meget vidtløftig, men de Ting, Udvalget har troet havde mest Interesse for Thinget, har det aftrykt i Betænkningen. Udvalget har ikke i sin Helhed fundet Anledning til dertil at knytte nogle Bemærkninger, naar jeg undtager den i Betænkningen Tillæg B. øverst (Sp. 399—400), som vedrører Anskaffelsen af Kina- og Japan-Telegrafattier. Den høitærede Finantsminister er fuldkommen enig med Udvalget i, at Transaktioner af denne Bessaffenhed med Reservecens ikke kunne anses ønskelige, men naar Udvalget først i Klar fremkommer med denne Bemærkning, skjøndt Transaktionen var Udvalget fuldkommen bekjendt ifjor, saa er det fordi Finantsministeren ifjor ikke ønskede, at den blev omtalt paa det Stadium. Nogle af Udvalgets Medlemmer have gjort en Henstilling til Ministeren om at benytte en gunstig Leilighed til at søge en Del af de i Reservecens beroende preussiske Obligationer ombyttede med forskjelligartede lettere realisable Effekter.

Det er atter en af de Henstillinger, hvorom den høitærede Minister talte igaar. Den kommer kun frem fra 3 af Udvalgets Medlemmer; de øvrige Medlemmer af Udvalget have ikke kunnet tiltræde den, idet de ere enige med Finantsministeren i, at al mulig Forsigtighed maa iagttages med Hensyn til Omsætningen af Reservecens Midler. Der er ikke og kan vanskeligt tilveiebringes nogen Lov om Omsætning af Reservecens Midler, men man finder sig betrygget ved, hvad Ministeren har anført i Udvalget om denne Sag, og Udvalgets store Flerhed har saaledes ikke kunnet tage Del i denne Henstilling. — Det første Vædringsforslag er det under Nr. 3, som staar i Forbindelse med Nr. 5, og som gaar ud paa at optage de jydsk-synske Jernbaners Reservecens i den almindelige Reservecens. Denne Sag kan allerede betragtes som afgjort ved Afstemningen over Indenrigsministeriets Budget. Man har ikke, efter at Staten i længere Tid vil komme til at lede de jydsk-synske Jernbaners Drift, anset det for fornødent, at Jernbanerne havde deres egen Reservecens, og foreslaar derfor, at den indrages. Jeg skal med Hensyn til, at det i Betænkningen er anført, at Reservecens kan antages den 31te Marts 1872 at udgjøre omtrent 121,000 Rb., anføre, at ifølge Jernveienes Regnskaber udgjorde Reservecens den 31te Marts 1871 227,609 Rb. 80 ø. Efter Finantsloven for indværende Finantsaar skal der af Indtægten optages i Reservecens et Beløb af 78,000 Rb. Derimod skal Reservecens tilskyde til Arbejder 50,790 Rb. og ifølge den forelagte Tillægsbevilling endvidere 133,598 Rb. 31 ø. Det bliver ialt 184,388 Rb. 31 ø., og derefter vil Reservecens den 31te Marts 1872 udgjøre 121,221 Rb. 49 ø. eller med et rundt Tal 121,000 Rb., hvoraf vi have gjort Regning paa et Renteudbytte af 5,000 Rb. Der vil ikke komme til at staa i Finantsloven nogen Bemærkning om, at Jernveienes Reservecens bliver optagen i Statens almindelige Reservecens, men derimod vil, naar man stemmer for denne Forhøielse af 5,000 Rb. i Renteudbytte af Reservecens, dermed være forstaaet, at de jydsk-synske Jernveies Reservecens er optagen, thi ellers kunde Renten af den almin-